

Jeg kan bemærke, der ikke er særlig mange komplikationer. Og til hr. Kim Behnke skal jeg blot sige, at jeg kan godt nøjes med otte hurraer.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 151: Forslag til lov om ændring af forskellige skateloove og lov om arbejdsmarkedsfonde. (Rentenedsættelse og indførelse af symmetrisk renteberegning ved ansættelsesændringer m.v.).

Af skatteministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 17/12 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jens Peter Vernersen (S):

Lovforslaget, som vi nu behandler, bidrager til en harmonisering af renteberegningerne af skat, told, afgifter og arbejdsmarkedsbidrag, således at disse renteberegninger foretages ud fra ensartede principper. Der sker en harmonisering af reglerne for beregning af renter, uanset om der er tale om, at skatteansættelsen forhøjes eller nedsættes. Ligeledes skal rentebeløbet, der tillægges personers restskat, være ensartet - uafhængig af restskattens størrelse.

Derudover foreslås der en nedsættelse af procenttillægget for personers restskat og for personers og selskabers overskydende skat. Ifølge bemærkningerne til lovforslaget har det betydning, hvis f.eks. et selskab får pålignet en restskat og efterfølgende klager og får medhold. I så fald udlignes morarenter og rentegodtgørelsen. Havde selskabet indbetalt en pålignet restskat og senere fået skatten tilbagebetalt, vil-

le der blive udbetalt rentegodtgørelse, så der sker en forrentning med 0,6 pct. pr. måned.

Da der som sagt er tale om en harmonisering af disse renteberegninger, støtter Socialdemokratiet forslaget.

Erling Oxdam (V):

Da Venstres ordfører, fru Charlotte Antonsen, ikke kan være til stede, skal jeg bemærke på Venstres vegne, at vi finder det fornuftigt, at man harmoniserer rentebestemmelserne på Skatteministeriets område.

Vi er ganske enige i, at renter skal beregnes ens, uanset om det er borgeren, der skylder staten penge, eller det er staten, der skylder borgeren penge. Det har ikke altid været sådan, og det bør det vel nok være.

Der er mange detaljer i lovforslaget, og der arbejdes i fremsættelsen med tre forskellige hovedpunkter, som jeg selvfølgelig ikke vil gennemgå.

Vi vil i Venstre studere forslaget og indhente yderligere oplysninger under udvalgsbehandlingen, som vi tilsiger vor støtte til. Vi mener dog nok, at vi ikke 100 pct. kan sige ja til forslaget, men vil gerne arbejde videre med det, bl.a. ud fra det hovedsynspunkt om harmonisering, som jeg indledte med.

Gitte Seeberg (KF):

Formålet med lovforslaget er, at der harmoniseres på renteområdet inden for Skatteministeriets område, og det er selvfølgelig et formål, som Det Konservative Folkeparti synes er godt. Det fremgår af forslaget, at der endnu ikke i hvert fald er tale om en fuld harmonisering, at dette er første skridt på vejen til en harmonisering, og at vi er nødt til at tage det i små step på grund af de edb-mæssige problemer.

Lovforslaget består i hovedsagen af tre dele, og jeg er efter at have læst lovforslaget igennem nødt til at tilstå, at jeg synes, det er et meget indviklet forslag, og jeg synes heller ikke, at alle tabellerne umiddelbart er til at gennemskue.

Men det første punkt, nemlig at man nedsætter renten fra 1 pct. til 0,6 pct. pr. påbegyndt måned, både når skylden går i den ene og den anden retning, er et forslag, som Det Konservative Folkeparti kan støtte, for med det renteniveau, som vi har i dag, er tiden løbet helt fra den ene procent, som gælder i dag.

Så er der punkt 2 i lovforslaget, hvor man foreslår, at der ved ændring af skatteansættelse skal ske en forrentning, uanset om ansættelsen

ned sættes eller forhøjes. Sådan er det ikke nu, og der er her lagt op til en skærpelse i forhold til gældende ret. Imidlertid vil jeg sige, at Det Konservative Folkeparti som udgangspunkt er tilhænger af, at der er symmetri i skattesystemet, og derfor vil vi også gerne se positivt på dette, selv om der er tale om en nok så kraftig skærpelse, hvilket også fremgår af de beløbsmæssige størrelser.

Endelig foreslår man, at det procenttilæg, som tillægges personers restskat, skal gøre uafhængigt af restskattens størrelse. Det lyder også umiddelbart fornuftigt.

Jeg vil ligesom Venstres ordfører sige, at vi er positive over for forslaget, men at der er tale om et meget indviklet forslag. Jeg håber, at vi kan få belyst nogle af detaljerne under udvalgsbehandlingen. Det skulle selvfølgelig nok også kunne lade sig gøre. Umiddelbart er vi positive, men vi vil selvfølgelig gerne lige afvente udvalgets behandling.

Jes Lunde (SF):

SF er også positiv over for den ændring, der sker af renteberegningerne og er tilhænger af, at der kommer en parallelitet i forhold til, om det er skatteyderne eller det er det offentlige, der har penge til gode.

Jeg vil herudover komme med to bemærkninger. Det ene er, at vi synes, at lovforslagets ikrafttrædelse er meget langsommelig. Vi vil gerne have en drøftelse i Skatteudvalget for at se, om vi ikke kan få det her til at træde i kraft noget hurtigere.

Det andet er, at det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at edb-udviklingen i Skatteministeriet er kørt i sæk. Det synes jeg er aldeles bekymrende. Vi ved, at der efterhånden er udviklet meget gode systemer til at håndtere lønmodtageres skatteforhold, men vi kan forstå, at den erhvervsrettede del af det her ligger så meget i ruiner, at man ikke magter at foretage sig noget som helst, før man er kommet over år 2000. Det synes jeg simpelt hen er katastrofalt.

Jeg ved ikke, hvad skatteministeren har tænkt sig at gøre ved det, eller om der simpelt hen ikke kan gøres noget ved det, om man er i en så frygtelig situation, at man bare ikke kan gøre noget. Det er nærmest sådan, bemærkningerne må læses. Det synes jeg er trist, hvis det er tilfældet, og det var måske en lidt grundigere debat værdig frem for blot en bisætning i bemærkningerne til et lovforslag.

Elisabeth Arnold (RV):

Harmonisering har i dette tilfælde intet med EU at gøre; dette er et fornuftigt forslag, som går ud på at harmonisere rentesatserne inden for skattesystemet samt justere renteniveauerne til det almindelige renteniveau i samfundet. Alt i alt et fornuftigt forslag, og vi vil fra radikal side støtte dets hurtige gennemførelse.

Kim Behnke (FP):

Ministeren indleder både i fremsættelsestalen og i de skriftlige bemærkninger med at beklage, at forslaget ikke er altomfattende. Argumentet er, at man i Skatteministeriet har så store problemer med at sikre, at edb-udstyret problemfrit kan overgå til år 2000, at man ikke tør flytte medarbejdere over til at lede efter rentesatser i skattelovgivning.

Nu skal vi være de sidste til at bebrejde en minister, som gør en god og grundig indsats for at forberede år 2000-problematikken, for sandheden er jo den, at mange af ministerens kollegaer slet ikke tager det problem seriøst. Folketinget havde i efteråret på Fremskridtspartiets foranledning en forespørgsel, og på det tidspunkt forlød det, at der på Skatteministeriets område var taget hånd om problemerne, og at man ikke ville løbe ind i nogen som helst former for problemer på skatteområdet, for de ressourcer, der var nødvendige, var sat af osv. Derfor kan det godt overraske, at det i bemærkningerne til et skatteforslag af den her karakter som argumentation bliver brugt, at medarbejdere har travlt med at rette edb-programmer, så de kan overleve år 2000.

Som fremskridtsmand er jeg mere end interesseret i, at dette lovforslag bliver vedtaget. Vi har tit spurgt til dette område både gennem § 20-spørgsmål og i Folketingets Skatte- og Afgiftsudvalg, når folk har henvendt sig og haft svært ved at forstå de renteberegninger, de har fået. Folk har haft svært ved at forstå, at de med en markedsrente, som ligger på en 5-6 pct., skal betale op til 12 pct. til skattemyndighederne. Derfor er vi meget tilfredse med, at de procent-satser nu bliver sat ned.

Som fremskridtsmand kunne man så håbe på, at de blev ved med at være lave, også den dag, hvor markedsrenten måtte stige, så for at vi ikke hele tiden skal have de her lovforslag om ændringer, er mit spørgsmål: Hvorfor indskriver man en præcis rente i lovteksterne? Hvorfor laver man ikke en henvisning i lovteksterne f.eks. til diskontoen, således at man, uan-

set om diskontoen går op eller ned, altid har en rente, som er relevant i forhold til den eksisterende markedsrente?

Der er et punkt, som vi savner – sådan er det som regel. I de beregningseksempler, som ministeren viser i bemærkningerne, indgår begrebet morarenter, og det bliver så beskrevet, hvordan disse indgår i beregningerne. For at trykke det rigtige sted på ministerens mavesår vil jeg spørge, om den såkaldte Lotinga-sag nogensinde har fundet anden afslutning, end at ministeren fik skrevet et nyt cirkulære. Det, jeg tænker på, er, om ikke ministeren synes, at det her lovforslag er en passende lejlighed til at sikre lov hjemmelen til overhovedet at opkræve morarenter. Det var jo hr. Lotingas påstand for flere år siden, at en sådan mangler, og det er en sag, som mig bekendt aldrig har fundet sin egentlige afslutning.

Bortset fra det vil de principper og paragrafer, der er i lovforslaget, få Fremskridtspartiets tilslutning, og medmindre ministeren har et godt argument for ikke at ændre det fra præcise rentesatser til en henvisning til diskontoen, som måske var mere fremtidsikkert, så vil vi foreslå det. Man ved jo aldrig, hvornår vi igen får en lidt højere rente i Danmark. Ser vi 10, 15 eller 20 år tilbage, vil vi vide, at den lave rente, vi har i øjeblikket, desværre ikke er noget, vi kan være sikre på i al fremtid.

Frank Aaen (EL):

Lovforslaget tager fat om en problemstilling, som i de gældende regler er kommet til udtryk gennem nogle helt groteske eksempler, hvor en skatteyder med den ene hånd betaler et beløb tilbage og med den anden hånd får et tilsvarende beløb. Men når man så tager rentegodtgørelser og rentetilskrivninger med, så ender vedkommende med at få udbetalt et fuldstændig urimeligt beløb for at have flyttet penge fra en skattekonto til en anden skattekonto.

Det er indlysende, at sådanne urimeligheder skal fjernes, og derfor beklager vi også, at man ikke er i stand til at komme rundt om hele problemet, og at der er så relativt langsommelig ikrafttræden, som andre ordførere har været inde på.

Jeg vil også godt sige noget om en anden problemstilling, som vi meget gerne vil forfølge under udvalgsarbejdet. Det er en af de ting, der har gjort, at vi er blevet særlig opmærksomme på spørgsmålet, og det er den sag, der ligger i forhold til selskabstømmerne. Når en sælger

bliver dømt eller indgår forlig og indbetaler penge til skattevæsenet, så er vi i dag på grund af de her regler ude for, at en selskabstømmer kan risikere at få mere tilbage af skattevæsenet, end vedkommende har betalt i erstatning – altså så at sige få penge oven i dem, vedkommende i forvejen har snydt skattevæsenet for. Det er selvfølgelig så grotesk, at man må sige, at der her burde være en eller anden paragraf, som sagde stop, dette skal i hvert fald ikke kunne lade sig gøre. Vi må desværre notere, at dette lovforslag ikke løser den problemstilling. Det begrænser det minimalt, men løser slet ikke den urimelighed, der er i de gældende regler.

Vi vil derfor under udvalgsarbejdet arbejde for at få ændret forslaget på et par afgørende punkter. Ikrafttrædelsen skal fremskyndes, og herunder vil vi nok så meget se på spørgsmålet om, hvornår ændringen skal træde i kraft – ved hvilken begivenhed? Er det ved skatteåret, som ligger frem i tiden, eller er det ved skatteændringstidspunktet? Jeg synes, at det er en stor debat værd, for det er klart, at hvis det er ved det skatteår, som skatteændringen vedrører, så får vi en tidligere ikrafttræden end den, der ligger i dette lovforslag. Jeg kan ikke se det anderledes, end at det er helt i orden med praksis vedrørende skattelovgivning, at man vælger de ændringer, der sker fra nu af og frem, uanset hvilke skatteår de vedrører.

Sonja Albrink (CD):

I CD synes vi, at det er et fornuftigt forslag, som ministeren her kommer med, hvor man tager det første skridt til en harmonisering på renteområdet. Det er et kompliceret forslag, som også andre ordførere har sagt, men vi vil i CD gerne tilsige et positivt tilsagn til forslaget.

Ole Donner (DF):

Jeg blev så glad, da fru Elisabeth Arnold talte om harmonisering af renteutgifterne og tilføje, at det ikke havde noget med EU at gøre, men at der her var tale om et virkeligt fornuftigt forslag. Det kunne jo forlede sådan en som mig til at tro, at det, fru Elisabeth Arnold mente, var, at det altid var tåbeligt, når det var harmonisering i forhold til EU. Men jeg kan se, at fru Elisabeth Arnold ryster på hovedet, så jeg skal nok lade være med at drage den konklusion.

Om selve forslaget vil jeg sige, at Dansk Folkeparti er positive over for den del, der handler om en harmonisering af renterne. Det synes vi er yderst fornuftigt, men alligevel bli-

ver vi lidt skeptiske, når vi i bemærkningerne ser, at skatteministeren siger, at forslaget vil medføre et provenutab på 200 mio. kr. Det tegner jo meget godt over for skatteyderne, men så tilføjes det, at det i løbet af et par år vil give en provenuindtægt på 400 mio. kr., og så er det, man tænker, at det kunne man godt tænke sig at få lidt uddybet under udvalgsarbejdet.

Men der er jo rejst en række principielle spørgsmål, så vi vil til dette lovforslag sige: Der er visse ting, vi er positive over for, men vi vil tage endelig stilling til forslaget efter udvalgsarbejdet.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Også i dette tilfælde skal jeg takke for en overvejende positiv tilslutning til forslaget.

Hr. Jes Lunde og hr. Frank Aaen berører ikrafttrædelsestidspunktet og siger, at der er for længe til ikrafttrædelsen. Jeg kan i og for sig godt give de herrer ret, men problemet er, at det her, som det også antydes eller måske endda mere end antydes i bemærkningerne, er et område, der er utrolig arbejdstungt med hensyn til at lave systemændringer, og derfor skal vi passe meget på, at vi ikke i vores iver kommer til at forhaste os og kommer i en situation, hvor der laves fejl. Der er ikke noget så beklageligt og så kedeligt som at lave fejl i noget som det her.

Det er sådan, at teknologien skal med, edb'en skal med. Hvis vi vælger at sige, at vi vil lave det mere raffineret, og vi vil lave det hurtigere, må vi droppe at udvikle edb-softwaren og muligheden for at teste den og gå over til en mere manuel behandling, og så er der virkelig tale om fejkilder.

Jeg vil selvfølgelig svare på alle spørgsmål og komme med alle mulige tilkendegivelser under udvalgsbehandlingen, men jeg vil fraråde, at man satser meget på at forcere indførelsen af dette lovforslag. Det er utrolig tungt. Jeg skal selvfølgelig ikke bestemme det, men jeg vil i hvert fald anbefale dem, der er interesseret i dette tema, at spørge i udvalget om, hvor meget arbejde der skal til for at lave disse ændringer. Det er ikke af ond vilje, det er alene ud fra en erkendelse af, at teknikken skal følge med.

Det er egentlig også det, der er svaret på det spørgsmål, som jeg tror hr. Kim Behnke rejste: Hvorfor lægger man sig på renteniveauer, og hvorfor relaterer man det ikke til den løbende diskonto plus en eller anden procent f.eks.? Her er svaret, at det såmænd også har været inde i

overvejelserne på et tidligere tidspunkt, men man har fraveget det igen ud fra det synspunkt, at det ville gøre det endnu mere tungt og besværligt med de ressourcer, vi har på nuværende tidspunkt.

Derfor har vi valgt en enklere model, nemlig at angive rentefødderne direkte i procenter og ikke som en funktion af, hvad diskontoen er. Det gør det også lettere gennemskueligt, så alle ved, hvad det drejer sig om, men det er rigtigt, at man burde få det til at bevæge sig mere med markedsrenten. Men det er igen systemmæssige overvejelser, og hvis vi skal have det med ind, tror jeg, det vil tage endnu længere tid og vil kræve endnu flere ansatte i den offentlige sektor, og det tror jeg ikke, hr. Kim Behnke helt er med på, hvis man spørger ham. Så jeg vil sige, at det her er et kompromis, som man kan leve med.

Med hensyn til hr. Frank Aaens bemærkninger om selskabstømmerproblemstillingen kan man godt sige, at vi her er inde på det problem, som hr. Frank Aaen nævner, nemlig den asymmetri, som i høj grad eksisterer, når man tager visse af selskabstømmersagerne. Det forholder sig i hvert fald sådan, at den personkreds, som det vedrører, er ganske begrænset, og en konsekvens af reglerne her er, at incitamentet til at trække sagerne i langdrag vil blive nedsat. Hr. Frank Aaen siger minimalt, jeg vil sige væsentligt.

Jeg kan ikke se nogen løsning umiddelbart, uden at man skal gå ind og lave særlovgivning, og det er jeg altså ikke meget for, men kan hr. Frank Aaen tænke kreativt i forbindelse med udvalgsbehandlingen, sådan som han antydede, er jeg da parat til at diskutere det. Men vi skal altså, selv om vi her taler om situationer, der bestemt ikke er attråværdige på nogen måde, være meget varsomme med at lave særlovgivning. Det synes jeg støder mod andre hensyn, som vi i allerhøjeste grad også er sat til at varetage her.

Så vil jeg lige sige til hr. Kim Behnke, at vi for nogen tid siden drøftede en konkret sag i Skatteudvalget og andre steder, og jeg kan kun sige, at vi jo hørte Kammeradvokaten, som klart og utvetydigt sagde, at der i de tilfælde, som blev diskuteret, er hjemmel til at opkræve morarenter. Jeg mener altså, at det problem er løst med Kammeradvokatens tilkendegivelse, og det har jeg også gjort rede for over for udvalget.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg skal bare takke for ministerens tilsagn og sige, at jeg sådan set heller ikke er indstillet på, at vi skal prøve at lave særlovgivning, men prøve at lave nogle generelle ændringer, der er så holdbare som muligt. Hvis det lykkes os i fællesskab at være kreative og finde holdbare ændringer, der løser selskabstømmerproblemet, løser vi i virkeligheden også det problem, som vi i øvrigt har talt om, nemlig at det af tekniske grunde tager lang tid at få det her sat i værk, for så vil i hvert fald en stor del af konsekvensen af det samtidig forsvinde.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 152: Forslag til lov om ændring af toldloven. (Rentebestemmelser, gensidig bistand).

Af skatteministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 17/12 97).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Lis Greibe (S):

L 152 drejer sig om småændringer af toldloven. De senere års uregelmæssigheder inden for EU-ordningen for fællesskabsforsendelser og den internationale TIR-ordning, hvor varer transporteres i uberigtiget stand mellem tredjelande og EU-lande eller omvendt, nødvendiggør, at der gives hjemmel til at kræve forrentning, hvis skylden ikke betales rettidigt eller der konstateres andre uregelmæssigheder i forbindelse med afviklingen af toldekspeditioner eller toldforhold.

Hermed sker der en ligestilling med andre virksomheder, der efter hjemmel i toldloven skal betale renter, såfremt der ikke sker rettidig indbetaling.

Ændringsforslaget indeholder derudover en præcisering af, at oplysninger, dokumenter og andre meddelelser, der er modtaget i forbindelse med bistand i toldsager, ikke uden speciel tilladelse må anvendes til andre formål end dem, der er nævnt i aftalen. Hermed sikres, at danske forvaltningsmyndigheder ikke med henvisning til forvaltningsloven stiller krav om udlevering af oplysninger, der ellers ville være sikrede efter indgåede aftaler med andre lande eller efter konventionen om gensidig bistand.

At der i loven ændres fra personificeringen »ham« til »den pågældende«, er nok ikke nogen stor sejr for kønskampen, men blot en naturlig nutidig sproglig ajourføring.

Socialdemokratiet støtter forslaget om disse mindre ændringer af toldloven.

Erling Oxdam (V):

På Venstres vegne skal jeg udtale, at vi er lidt i tvivl om, hvorvidt vi skal støtte dette lovforslag. Der kan naturligvis være noget rigtigt i, at man tilsyneladende tilstræber visse ensartede forhold med hensyn til forrentning, men ministeren er naturligvis så fair, at han i fremsættelses-talen nævner, at Danske Vognmænd, Danske Eksportvognmænd og Dansk Speditørforening har udtrykt betænkeligheder ved at gennemføre dette lovforslag.

Spørgsmålet er jo, om der er tale om en form for ekstra beskatning, eller om det er en straf, eller hvad det er. Under alle omstændigheder vil det være svært for disse vognmandsforeninger, som det handler om, at få dækket de renter, som her vil løbe på. Jeg mener, der er grundlag for en behandling i udvalget af disse spørgsmål, og vi stiller os på forhånd ikke på noget bestemt standpunkt.

Gitte Seeberg (KF):

Dette lovforslag består faktisk af to hoveddele. Dels er der det, som hr. Erling Oxdam var inde på, nemlig med hensyn til renter, hvor man nu sidestiller vognmandsvirksomheder med andre import- og eksportvirksomheder i relation til rentebetalingen. Det er den ene side af sagen.

Den anden side af sagen er, at det foreslås, at de oplysninger, dokumenter og andre meddelelser, der er modtaget i henhold til aftalen om gensidig bistand, kun må anvendes til formål,